

Todistaja

FEBRUARY • HELMIKUU 2009 No. 2 Volume 84

\$3.00 (GST INCL.)
3,00 EURO

Postage paid in Cash Vancouver, B.C. Canada
Publications Mail Agreement No. 40028608
PAP Registration No. 09505

Jumalan suuri ihme!

En voi olla kertomatta Jumalan suuresta ihmeestä mieheni Tapion kohdalla. Noin viikko ihanan Suomi-matkamme jälkeen, heinäkuun 19. päivä, lauantai, valkeni kirkkaana ja lämpimänä.

Aamukahvia juodessa Tapio valitteli, että niin kummasti kaikki jäsenet ja lihakset ovat kipeät. Aika pian hän alkoi voida pahoin ja kuume alkoi nousta. Iltapäivän kuluessa kuume heittelehti ylös ja alas, pahoinvointi jatkui, ja samalla rajut vilunpuistatukset ravistelivat häntä. Siinä puoli kuuden aikaan hän kummasti piti rinnastaan kiinni ja tuskaisesti vääntelehti. Kysyin, sattuuko sydämeen, ja hän vastasi ei, eikä sen jälkeen enää puhunut mitään. Tapio oli mennyt shokkitilaan. Soitin heti ambulanssin ja hänet kiidätettiin noin 20 minuutin päässä olevaan Newmarketin sairaalaan.

Siellä hätäpuasemalla lääkärin riensivat paikalle. Jäin puolishokissa odottamaan, mitä on tapahtumassa, ja samalla soitin muutamille ystäville ja pyysin muistamaan rukouksin. Hetken kuluttua joitakin ystäviämme saapui tuekseen sairaalaan. En pysty sanomaan kuinka kauan

Jatkuu sivulla 5

Se oli Jumalan tahto

Olin vuosina 1977-1979 Heinäsalmen lastenkodilla kesäharjoittelijana ja myöhemmin johtajana (1982-1989). Tehtävääni kuului keksiä lapsille kaikenlaista ohjelmaa. Niin myös hankin heille lemmikkieläimiä. Reissasimme kovasti ja kalastimme ja teimme kaikenlaista mukavaa lasten kanssa. Yksi kasvattilapsista oli "Jouko". Hän tuli lastenkodille kun oli seitsemänvuotias, ja oli siellä siihen asti kun aikuistui.

Muutamaa päivää ennen juhanusta lastenkodin punamultaisen päärekennuksen edessä seiso vanha, appelsiinin värinen Volkswagen Kleinbus, puhdistettuna ja pakattuna valmiina lähtöön pitkälle matkalle. Oli vuosi 1979.

Matkan pääkohde oli kesäkonferenssi, Hattulan vanhalla raamattuopistolla Lehijärvellä. Taisi olla aivan viimeisiä aikoja kun siellä pidettiin juhlia. Auton äärellä pidettiin vielä rukoukset matkan puolesta, ja sitten kaikki työntämään autoa käyntiin! Hyvin lähti! Itse asiassa tuo "työntöstartti" oli varsin luotettava, mukana oli tarpeeksi työntäjiä. Ja yleensä niitä oli, sillä kaikki olisivat aina mielellään matkustaneet eri asioille ja tapahtumiin.

Hattulaan saavuttiin pari päivää myöhemmin ja telttoja alettiin pystyttää ikikuusikon katveeseen. Kansaa oli jo paljon koolla, mutta paikat löytyivät, ja autovanhus sai levätä muutaman-

Jatkuu sivulla 2

MITÄ ON JUMALAN SIUNAUS? Osa 2

Tiivistelmä laulaja-sananjulistaja Samuli Sirenin puheesta Vancouverin Kotikirkossa. Alkuosan pääteemana oli: Vanhassa liitossa siunaukset saatiin itselle, Uudessa liitossa siunaukset menevät meidän kauttamme toisille.

Ruoskaa ja siunausta

Raipoilla ruoskittuna ja vaatteet revittyinä istuivat Paavali ja Silas jalkapuuhiin sidottuina pimeässä vankityrmässä. Jos Paavali ei olisi ymmärtänyt Uuden liiton siunauslinjaa, olisi hän ehkä aloittanut keskustelun Silaan kanssa näin. – Kuule, Silas. Kun lähdimme seuraamaan Jeesusta, Hän lupasi antaa siunauksen meidän elämäämme. Mutta sikäli kun täällä hämärässä kykenen erottamaan, sinulla on vaatteet riekaleina ja veriset raipanjaljet selässäsi, ja olet jalkapuuhiin sidottuna. Ja tässä omat tunteukseni mukaan luettuna on pakko todeta, ettei tämä nyt tunnu kovin siunatulta.

Mutta ymmärtäen Uuden liiton siunauslinjan Paavali jatkoi: Kuitenkin siitä lähtien kun olemme saaneet olla Jeesuksen seuraajia, on Jumala meistä aina huolen pitänyt. Rehellisesti sanoen olen suorastaan mieltynyt näihin vaikeisiin tilanteisiin. Kuule Silas, eiköhän kajauteta kiitoslaulu Jumalalle! Kuka sen tietää, minkälaisiin siunauksiin tämäkin kokemus vielä päättyy. Ja kun he alkoivat laulaen ylistää Herraa, niin Jumala jyräytti bassolla mukaan. Maa tärisi ja vankilan perustukset järkkäyivät, ovet aukenivat ja kahleet irtosivat. Ja mitä sisälsikään sen vankilareissun siunauspaketti? Koko vanginvartijan perhe tuli uskoon.

Jatkuu sivulla 3

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten
helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu.
Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal
Churches in Canada and in the United States of
America. Published 10 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä
välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the
writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher

MISSION PRESS SOCIETY

1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: editor@todistaja.com

Toimittaja/Editor

Outi Alopaeus: editor@todistaja.com

Layout

Keijo Sakara: keijo@todistaja.com

Oikoluku

Helena Rantanen, Terttu Karhinen
Veera ja Klaus Lehtimäki

Aluetoimittajia

Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen

Toimituskunta

Erkki Ahonen, Liisa Liedes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari, Aimo Selin.

Yhdyshenkilö Suomessa

Annikki Siren,
Katajakalliontie 2,
01120 Vesterskog
PUH 09-877-9114

Ilmoitushinnat:

\$10.00 palstatuuma.
Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

Kanadassa ja USA:ssa:

Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$30.00. (sis. GST)
Kanadasta Yhdysvaltoihin \$36.00
Tilaus Kanadasta muihin maihin \$40.00

USA: US \$36.00.
Tilaus USA:sta muihin maihin US \$40.00

Suomesta:

Pankkilaitoksista tilisiirtona Sampo-
nimellä Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 35 euroa.

Muista maista:

CAD \$40.00, US \$40.00 tai 35.00 euroa.

OSOITTEITA

Lähetyskoordinaattori

Ari Rocklin
1908-620 Toronto St.
Victoria BC V8V 1P7
Canada
E MAIL: ari.rocklin@lahetys.info www.lahetys.info

Lähetyskassa USA

Ulla Saari
6804 Trade Wind Way, Lantana
FL 33462-4048 USA

ISON KIRJAN KOORDINAATTORI

Sylvia Rukkila
sylviarukkila@sympatico.ca

\$3.00 (GST INCL.) 3,00 euroa

GST No. R 121903561

Publications Mail Agreement No. 40028608
Publications Mail Registration No. 09505

“We acknowledge the financial
support of the Government of Canada,
through the Publications Assistance
Program (PAP), toward our
mailing costs.”

Canada

Se oli Jumalan tahto

JATKOA ETUSIVULTA

päivän juhlien aikana. Mukana oli muistaakseni puolenkymmentä lastenkodin ”isoa poikaa” ja pari tyttöä, sekä joku hoitajista. Ja tietenkin Joukon ja minun naakat! Ai mitkä naakat? Kesyt lemmikkilinnut. Ei niitä kovin helposti jätetty pois reissusta. Juhlien ajan naakat olivat auton keskipenkin alla olevassa laatikossa, vaikka ne muuten yleensä lentelivätkin vapaasti aina siellä missä milloinkin olimme. Mutta nyt juhlilla oli yli kolmekymmentätuhatta ihmistä, mikä olisi varmasti sekoittanut lintujen päät omistajiensa tunnistamiseksi.

Kaikki meni hyvin. Sovimme, että vuorollamme käymme autolla syöttämässä lintuja ja katsomassa että kaikki on kunnossa. Minun vuoroni tuli. Ruokin linnut ja puhdistin alustat ja olin jo sulkemassa penkin kantta, kun Joukon naakka päättikin yrittää livah-
taa vapauteen laatikostaan. Kansi oli juuri painumassa alas, enkä havainnut tilannetta ajoissa, vaan lintuparka jäi sulkeutuvan kannen alle ja kuoli välittömästi. Karnea tilanne selvisi minulle heti. Joukolle linnut olivat aina rakkaita, mutta tämä naakka aivan

erityisesti. Se seurasi Joukoa joka paikkaan, tunsu isäntänsä äänen ja tuli aina paikalle Joukon kutsuessa sitä. Kaikki ihailimme linnun älykkyyttä ja sen isäntäänsä tuntemaa kiintymystä. Voi kun se olisi edes ollut oma naakka, sen olisi paremmin kestänyt. Mitä nyt sanoisin Joukolle, kahdeksan vuotiaalle pojalle? Antaisinko oman naakkani tilalle! Ei, Joukon naakka ei korvaisi toisen kesyttämä lintu. Tilanne oli todella surkea. Ei auttanut muu kuin etsiä Jouko käsiin ja kertoa tämä karnea uutinen hänelle. Rukoilin, että Jumala auttaisi tässä surusanoman esittämisessä.

Kerroin Joukolle, miten hänen naakalleen kävi. Paikalla olivat muutkin pojat. Syntyi syvä hiljaisuus. Sitä kesti jonkun aikaa. Kaikki katsoivat Joukoon odottaen, miten hän asiaan reagoisi. Viimein hiljaisuus rikkoutui hiljaisiin sanoihin: ”Se oli Jumalan tahto.” Muistan tuon hetken vielä kolmenkymmenen vuoden jälkeen kuin juuri äsken tapahtuneen asian. Olimme kaikki vielä hiljaa. Menimme autolle ja hautasimme naakan Hattulan mustiin multiin. Oli todella surulista, mutta nuo sanat, mitkä Jouko sanoi, jäivät pyörimään sydämeeni. Joku voi ajatella, että sehän oli vain naakka.

Mutta voin vakuuttaa, että luopumisen siitä oli Joukolle varmasti riipaiseva kokemus. Siinä tilanteessa nuo hänen sanomansa sanat saivat suuren syvyyden. Vuosien varrella ne ovat minua puhutelleet monissa eri tilanteissa.

Viime kesänä olimme Oulussa lähetyshuolassamme. Kolmisenkymmentä vuotta oli kulunut tuosta tapahtumasta. Jouko, nyt jo aikuinen mies ja perheen isä, lauloi juhlassamme Jumalan armosta ja rakkaudesta kaiken keskellä. Hymy kareili huulillani kun palasin ajatuksissani sinne Hattulan mäelle... ”Se oli Jumalan tahto.” Kiitollisuus täytti sydämeni, kun katsoin Joukoa siinä laulamassa valoisasti Jumalan armosta ja uskollisuudesta. Silmäkulmaani kihonnut kyynel oli ilon kyynel, sillä tiesin Joukon menneen elämässään läpi todella monia koettelemuksia, paljon suurempia kuin se naakan menetys. Se, että hän siinä nyt juhlisti laulullaan juhlaamme, oli vakuuttava todistus siitä, että mies uskoo edelleenkin Jumalan tahtoon ja johdatukseen.

SAM TUOKKOLA

TOIMITTAJAN PÖYDÄLTÄ

Olemme tämän viimeisen kuukauden aikana kiitollisinmielin uusineet lehden tilauksia. Jopa uusiakin on tullut jonkin verran. Tilauksien mukana olemme saaneet hyvää palautetta. Kiitokset teille monille rohkaisevista kirjeistänne!

Te jotka olette väsyneet kylmään talveen, voitte suunnata Floridaan talvipäiville. Ne pidetään helmikuun loppupuolella. Sivulta 10 löydät juhlien ohjelman.

Tästä numerosta löydät toisen osan Samuli Sirenin kirjoituksesta, ”Mitä on Jumalan siunaus”, ja myös Marko Selko-

maan, ”Kiitä Jumalaa evankeliumista”, joka on myös toinen osa. Tältä sivulta löydät Sam Tuokkolan kertomuksen pienestä orpopojasta, jolla oli suuri vaikutus hänen elämäänsä.

Uskon, että meillä kaikilla on tapauksia ja kokemuksia, jotka ovat meitä jollakin tavalla rohkaisseet tai olleet siunaukseksi. Jumala lähettää ihmisiä meidän elämäämme tätä tarkoitusta varten. Tämä pieni poika Sam Tuokkolan kertomuksessa on yksi esimerkki siitä. Useimmiten he auttavat meitä näkemään asioita uudessa perspektiivissä.

Sinullakin on varmasti joku elämäsi myönteisellä tavalla vaikuttanut henkilö, josta voisit kirjoittaa, ja sillä tavalla kertoa Jumalan uskollisuudesta ja johdatuksesta. Jään odottamaan kirjoituksia!!

OUTI

JATKOA ETUSIVULTA

MITÄ ON JUMALAN SIUNAUS?

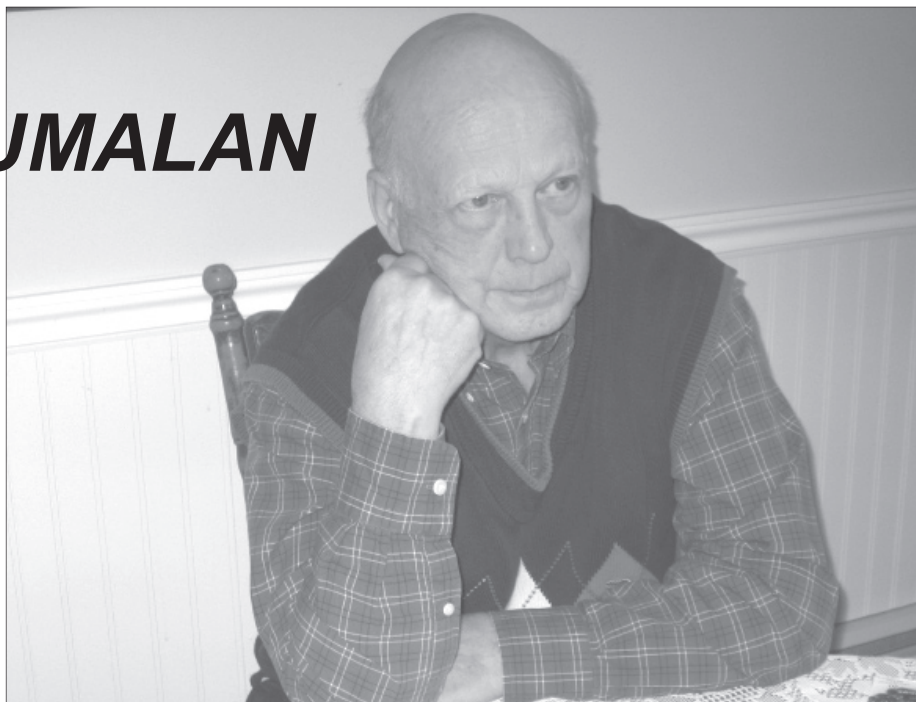
Isäni kovan elämän `siunaukset`

Olen monesti ajatellut oman isäni elämää, ja miten siitä voisi löytää Jumalan siunauksen. Isä oli rautatien palveluksessa asemamiehenä Mäntyharjulla. Asuntona oli huone ja keittiö rautatieläisten neljän perheen rivitalossa. Elämä oli hyvin niukkaa. Pelkällä asemamiehen palkalla ei perhettä kyennyt elättämään, ja siksi jokaisella perheellä oli oma navetta, jossa oli lehmä, sika ja kanoja. Koska ei ollut omia peltotja, lehmän heiniä piti niitellä radan varsista ja mistä milloinkin niitä sattui löytämään. Kaikki mahdolliset luonnon antimet pihlajanmarjoista lähtien piti kerätä elannoksi perheelle. Asunto oli niin kylmä, että yöllä vesi jäättyi ämpäriissä. Elämä oli yhtä raatamista aamusta iltaan. Ja tietenkin rautatien yövuorovelvoitteet vielä lisäksi.

Perheeseen oli siunaantunut neljä lasta. Eräänä myrskyisenä talvipäivänä vanhin lapsista, Sinikka, oli lähtenyt yhdessä naapurin tytön kanssa rataa pitkin koulusta kotiin. Heidän piti ylittää kapean veden ylittävä rautatiesilta. Mutta kovan myrskyn tähden he eivät kuulleet lähestyvän junan tuloa. Naapurin tyttö ehti hypätä pois radalta, mutta Sinikan työnsi juna sillalta alas ja hän kuoli.

Kohta tämän jälkeen äitimme sairastui tuberkuloosiin ja kuoli. Meitä jäi isä ja kolme lasta. Aikojen kuluttua isä meni uuteen avioliittoon, ja me lapset saimme hyvän äitipuolen. Isä sai hankittua meille oman kodin. Makuu- ja vapaapäivinä hän sai kodin muuttovalmiiksi. Suurella innolla sitten muutimme omaan kotiin. Mutta jo ensimmäisenä yönä se talo paloi. Ei voitu muuta kuin muuttaa takaisin siihen pieneen ja kylmään asuntoon.

Salomo-poika oli jostain saanut kasvinsuojelumyrkkyä sisältävän pullon. Ennenkuin huomattiin, hän oli ehtinyt ottaa

sitä myrkkyä suuhunsa. Kiireesti hänet vietiin lääkäriin, mutta hän kuoli.

Oli varhaiskeivät. Menimme naapurin pojan kanssa keräämään rantapuun alta käpyjä leikkejämme varten. Löysimme puun juurelta taskulampun näköisen esineen. Niinpä laitoimme sen potkukelkan nokkaan ja lähdimme ajelemaan kotirannan jälle. Meillä oli hiukan kinaa, kumpi sai sitä enemmän haltuunsa. Leikkikaverini oli vuotta vanhempi. Vanhemman oikeudella hän alkoi jäähän hakaten aukaista luukkuja, josta patteri laitetaan lamppuun. Silloin se räjähti. Se oli mahdollisesti valesine, joita sodan aikana levitettiin ihmisten surmaksi.

Leikkikaverini silpoutui edessäni. Hänelä lähti käsi, jalka, silmätkin, ja hän kuoli. Kun panos räjähti, olin hänen takanaan. Minulta silpoutuivat jalat. Kun isäni näki kengät ja sukat, jotka olivat olleet jaloissani, hän totesi, ettei niistä jaloista voi enää jalkoja tulla. Olen kuitenkin saanut omilla jaloillani taivalta tehdä, joskin joku varvas lyhyempänä.

Eräänä päivänä yksi pikkusiskoistamme hukkuu kotirantaan. Elämänsä ehtopuolella jo muistiansa menettäneenä isä puun takaa katseli, kun rantasaunamme paloi. Sitä tuskaa ei enää isämme ollut kokemassa, kun yksi sisaristamme kuoli syö-

pään.

Isäni oli uskovainen mies. Minkälainen oli Jumalan siunauksen paketti hänen elämässään?

Perhe kasvoi niin, että lasten lukumääräksi muodostui lopulta 12. Mutta siihen kahden huoneen asuntoon sopi oman perheen lisäksi majoittumaan mustalaisseurueita, vankilasta vapautuneita ja evankeliumin julistajia. Ja niukasta toimeentulosta riitti jaettavaa vielä huonompiaisille.

Pilvien takana taivas

Kolmisenkymmentä vuotta sitten kirjoitin romaanimuotoisen kirjan näistä isäni elämän tapahtumista. Sen nimi oli Pilvien takana taivas. Nyt joitakin kuukausia sitten lähetti eräs ystävämme lehtileikkeen, joka oli otettu paikallisesta lehdestä. Siinä naispastori kirjoitti, kuinka hän nuorena oli lukenut kirjan nimeltä Pilvien takana taivas. Ja kuinka paljon sen sanoma oli antanut ja merkinnyt hänelle. Kuinka kirjassa kerrotun perheen isä oli aina saanut voimaa katsoa luottavaisin mielin tulevaisuuteen. Kuinka Jumalan armo oli nostanut ja kantanut yli myrskyisten elämän aaltojen. Kerta toisensa jälkeen oli paikkakunnan hautausmaalta kuultu sanat: "Herra antoi ja Herra otti. Kiitetty olkoon Her-

ran nimi." Ja lempilauluna oli Sydämellä Jeesuksen olla on niin suloinen.

Tuosta kirjasta otettiin useita painoksia. Tuhannet ihmiset saivat viestin Jumalan nostavasta voimasta. Monet elämän myrskyissä taistelevat saivat lohdutusta ja voimaa lukiessaan isäni elämän vaiheista. Ja ihan hiljattain eräs naapurinmies alkoi arvoituksellisesti kertoa kuinka hän oli lukenut erästä kirjaa, ja kuinka oli ihan itkien sitä lukenut, kun se kosketti häntä niin voimakkaasti. On ollut mielenkiintoista seurata, kuinka Jumala on tehnyt työtään hänessä johdattaessaan hänet yhteyteensä. Ja miten isäni elämän tarina on ollut hänellekin yhtenä kimmokkeena etsiä elävää Jumalaa.

Vähitellen olen alkanut ymmärtää, että isänikin elämästä on löytynyt Jumalan siunauksen paketti, josta vielä vuosikymmenien jälkeen voidaan ammentaa hengellisen elämän eväitä.

Jokaisella on oma elämä

Ei isäni, eikä edes Raamatun henkilöiden elämä ole tarkoitettu matkittavaksi. Mutta niistä voimme ottaa esimerkkiä linjauksiimme. Meillä jokaisella on oma elämämmme, jota Pyhä Henki haluaa johdattaa siunaukseksi niille, joille siunaukset me parhaiten sopii ja joihin se vaikuttaa.

On erittäin merkittävää, että on niitä, joille Jumala on antanut taloudellisia mahdollisuuksia. Ei jatkuvasti kasvavien lihalisten mielihalujen tyydyttämiseksi, vaan että voitaisiin esimerkiksi tehdä lähetystyötä eri muodoissa. Rakentaa lastenkotia ja sairaaloita, viedä nälkäisille ravintoa ja julistaa Jumalan pelastussanomaa kaikkeen maailmaan. Tämä alkaa jokaisen oman elämän ja Jumalan kosketuskohdasta. Jos paremmin tajuaisimme, miten Uuden liiton siunaus on tarkoitettu meidän kauttamme muille, ei olisi koskaan varojen puutetta evankeliumin työssä.

Kyllä Jumala on veljeä siunannut

Palaan puheeni lähtökohtaan, ystävänäni toteamukseen: "Kyllä Jumala on veljeä siunannut." Siitähän lähdimme etsimään

Jatkuu sivulla 8

Spektrum

"Autuas se mies, joka ei vaella jumalattomain neuvossa, eikä astu syntisten teitä, eikä istu kussa pilkkaajat istuvat, vaan rakastaa Herran lakia ja tutkistelee Hänen lakiansa päivät ja yöt! Hän on niinkuin istutettu puu vesiojain tykönä, joka antaa hedelmänsä ajallaan, ja jonka lehti ei lakastu; ja kaikki, mitä hän tekee, menestyy." Psalmi 1:1-3

Raamatussa sanotaan. Autuas se mies, joka ei tee yllämainittuja tekoja.

Mutta seuraavassa jakeessa kerrotaan, mitä onnellinen mies tekee: Autuas mies rakastaa Herran lakia ja tutkistelee Hä-

nen lakiansa päivät ja yöt. Raamattu sanoo, että ihminen, joka rakastaa Herran lakia ja tutkistelee sitä päivät ja yöt, on kuin istutettu puu vesiojain tykönä, joka antaa hedelmänsä ajallaan, ja jonka lehti ei lakastu. Tällaiselle ihmiselle on annettu lupaus; kaikki mitä hän tekee menestyy.

Rakastaa Herran lakia, on yhtä kuin rakastaa Häntä ja Hänen Sanaansa. Mutta Hänen sanansa tutkiminen vaatii määrätynlaista kurinalaisuutta, erottaa aikaa Hänelle. Ainainen kiire ja maailmassa vallitseva pikaratkaisujen malli sotii hiljentymistä ja Jumalan kasvojen edessä viipymistä vastaan. Pa-

hoittelu siitä, että ei tahdo olla tarpeeksi aikaa Jumalalle ei hyödytä mitään, jos ei tee parannusta. Vanhoilla eväillä ei pitkälle pötkitä. Täytyy hankkiutua elävän veden ääreen, jossa puu voi kantaa runsasta hedelmää ja jossa ei kuivuus vaivaa.

Vaikka me usein laiminoimme oman osuutemme suhteessamme Jumalaan, emme lue Raamattua emmekä vietä aikaa rukouksessa, ei Hän silti hylkää meitä toivottomina tapauksina. Hän on aina läsnä kun lähestymme Häntä. Tuntuu melkein kuin Jumala jättäisi "luurin" auki niin ettei Hänen puoleltaan puhelu koskaan katkea. Ei Hänellä ole puhelinvastaaajaa pääl-

lä, jossa käsketään painamaan eri nappeja riippuen siitä, minkälaisesta asiasta on kyse. Eikä Hän sano: "Pieni hetki. Voitteko odottaa. Kaikki linjat ovat nyt varattuja." Ei, Hän on Rakkaus!

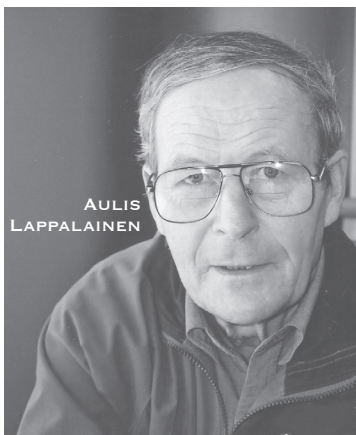
Hän on Jumala, joka on pitkämielinen ja suuri armossa niitä kohtaan, jotka Häntä pelkäävät. Me ihmiset askaroimme pikkuasioiden kimpussa. Joku ihminen ei hymyillyt, ei tervehdinyt tai ei kutsunut kylään jne. Onneksi Jumala on niin suuri, että Hän ei takerru tällaisiin mitättömiin yksityiskohtiin. Onneksi, sillä jos Hän niin tekisi, ei meillä kukaan olisi toivoa.

ERJA MONONEN

Tuleeko suuri herätys?

Tämä ajatus seurakunnan ylösnousun jälkeen tulevas- ta suuresta herätyksestä pe- rustuu Ilmestyskirjan 7. luvun jakeisiin 9-17. Näistä jakeista joitakin kohtia: Johannekselle näytetään suuri valkopukuisten joukko, jota kukaan ei voi lukea. He ovat kaikista kan- sanheimoista ja sukukunnis- ta ja kansoista ja kielistä, ja he seisovat valtaistumen edessä ja Karitsan edessä puettuina pitkiin valkeisiin vaatteisiin, ja heillä on palmut käsissään. Tämä joukko on voittajana perillä. Ja yksi vanhimmista puhui minulle ja sanoi: "Kei- tä ovat nämä pitkiin valkeihin vaatteisiin puetut, ja mistä he ovat tulleet?" Johannes vas- taa ja sanoo: "Herrani, sinä sen tiedät. Ja hän sanoi mi- nulle: Nämä ovat ne, jotka siitä suuresta ahdistuksesta tule- vat, ja he ovat pesseet vaat- teensa ja valkaisseet ne Karit- san veressä."

Kun tämä joukko on saanut pu- keutua verellä valkaistuihin vaat- teisiin, niin sen jälkeen," ei heidän enää tule nälkä eikä enää jano, eikä aurinko ole sattuva heihin, eikä mikään helle, sillä Karit- sa, joka on valtaistuimen keskel- lä, on kaitseva heitä ja johdattava heidät elämän vetten lähteille, ja Jumala on pyyhkivä pois kaik- ki kyyneleet heidän silmistänsä." Tämä ahdistus muodostuu hyvin jokapäiväistä elämää koskevista asioista kuten nälkä, jano, ja au-

ringon polte.

Joillakin uskovilla tosin on ollut niin hyvä elämä, että he ei- vät ole koskaan nähneet puutet- ta mistään elämänsä aikana, ei- vät ole kokeneet nälkää, ei janoa, eikä auringon polttavaa vaikutus- ta. Jotkut ihmiset eivät ole edes maistaneet puhdasta vettä elä- mänsä aikana.

Vanhan testamentin pyhät.

Kun ajattelempa tätä valko- pukuista joukkoa ja ketä siinä on mukana, niin näyttää siltä että myös Vanhan testamentin aikai- set pyhät nousevat samaan ai- kaan seurakunnan kanssa. Heb. 11:39-40 kertoo heistä, "Ja vaika- ka nämä kaikki uskon kautta oli- vat todistuksen saaneet, eivät he kuitenkaan saavuttaneet sitä, mi- kä oli luvattu; sillä Jumala oli va- rannut meitä varten jotakin pa- rempaa, etteivät he ilman meitä pääsisi täydellisyyteen." Näiden jakeiden perusteella ymmärtää sen, että Vanhan testamentin py-

hät ovat joutuneet odottamaan seurakuntaa ja ovat samassa ylösnousemuksessa meidän kanssam- me, kun kohtaamme Jeesuksen pilvissä.

Tämä Hebrealaiskirjeen luku 11 pitäisi kirjoittaa tähän koko- naan, koska se kertoo siitä mitä he saivat kärsiä uskonsa tähden, mut- ta lyhennän sen muutamiiin jakei- siin, 35-38: "On ollut vaimoja, jotka ylösnousemuksen kautta ovat saaneet kuolleen takaisin. Toiset ovat antaneet kiduttaa it- seään eivätkä ole ottaneet vas- taan vapautusta, että saisivat pa- remman ylösnousemuksen; toiset taas ovat saaneet kokea pilkkua ja ruoskimista, vieläpä kahleita ja vankeutta; heitä on kivitetty, kiusattu, rikki sahattu, miekal- la surmattu; he ovat kierrelleet ympäri lampaan nahoissa ja vuo- hen nahoissa, puutteen alaisina, ahdistettuina, pahoinpideltyinä- he, jotka olivat liian hyviä tälle maailmalle; he ovat harhailleet erämaissa ja vuorilla ja luolissa ja maakuopissa."

Kun ajattelee Vanhan testa- mentin pyhien kärsimyksiä, niin ne varmasti riittää pääsemään siihen joukkoon mistä jo oli ker- rottu että he tulevat suuresta ahdistuksesta. Saako Vanhan testa- mentin pyhät saman osan seu- rakunnan kanssa ylösnousemuksen jälkeen, vaikka olisivatkin samassa joukossa kohtaamassa Jeesusta pilvissä, sillä ei ole niin suurta merkitystä, pääasia on että päästään perille, kaikki muu näh- dään sitten perillä kerran.

misen oma tahto. Kun ihminen kuulee Jumalan "kutsun" Sanan ja Pyhän Hengen kautta, hän voi vastata joko kyllä tai ei. Portin äärellä sinä kyllä voit seistä kau- ankin aikaa, mutta niin kauan kuin sinä et astu sisälle portista, sinä olet sen ulkopuolella.

On paljon ihmisiä, jotka kyl- lä kuuntelevat, jopa lukevat Ju- malan Sanaa, tietävät paljonkin Raamatusta, mutta eivät ole teh- neet henkilökohtaista ratkaisua. Miksi asia on näin? Se on yksin- kertaisesti siinä, että me ihmiset olemme perusteellisesti syntisiä ja tarvitsemme pelastusta. Ei mei- tä auta se, että tiedämme paljon Raamatusta, vaan se, että me nöyryyimme Jumalan edessä, tun- nustamme syntimme, pyydäm- me armahdusta ja anteeksiantoa, ja heittäydymme kokosydämisesti Jumalan armon varaan. Vasta silloin käsitämme minkä ihanan lahjan Jumala on meille Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa antanut. Kun meidät kytketään iankaik- kiseen elämään, saatuaamme "tai- vaan valtakunnan" sydämeem- me Jeesuksen mukana, sitten me voimme lähteä kulkemaan tai- vaan tietä kohti lopullista pää-

Sävyisä ja nöyrä

Matt. 11:29 "Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen sävyi- sä ja nöyrä sydämelteni. Näin te löydätte levon sielullenne." (RK)

Tässä jakeessa on neljä tärkeätä ilmoitusta.

- 1. Jeesuksen ikeeseen suostu- minen.** Tämä tarkoittaa, että haluamme samaistua Jeesukseen syntiemme sovituksessa, vanhan luontomme kuolemassa ja ristiin- naulitsemisessa, uuden luonnon iankaikkisen elämän omistami- sessa, sekä siinä muutoksessa, jota kutsutaan elämän vaelluksen pyhitykseksi eli kuuliaisuudek- si. Tämä merkitsee, että tunnus- tamme Hänet Herraksemme ja omistajaksemme, jolla on oikeus elämämme ohjaukseen. Silloin Hänen ikeensä kantaa meidän kuormamme.
- 2. Oppikaa minusta.** On ole-

massa vain yksi ainoa todellinen opettaja, Jeesus. Hän ei ainoas- taan opeta, vaan on näyttänyt meille myös täydellisen elämän mallin. Pyhä Henki edelleen opastaa meitä tuntemaan Jeesusta todellisena, oikeana opettajana.

3. Sävyisä ja nöyrä. On suoras- taan tunteita murtavaa, kun ajat- telee Jeesuksen alentumista, sä- vyisyyttä ja nöyryyttä. Hän oli taivaassa, Isän kirkkauden keskel- lä, omistaen kaiken. Tästä kaikეს- ta hän luopui meidän tähtemme, syntyi ihmiseksi, ja Hänet asetet- tiin lainavuoteelle eläinten sei- meen. Kuollessaankaan Hänellä ei ollut omaa paikkaa. Hänet ase- tettiin lainahautaan. Hänet, joka kuitenkin omistaa kaiken, ja on sekä tulee olemaan kaiken Herra.

Voi mikä alentumisen, sävyi- syyden ja nöyryyden kirkkaus Hänestä loistaakaan. Mutta näin hän valmisti meille kotitien, jol- la hän haluaa kasvattaa ja siirtää meihin omaa luonnettaan, siis to- dellista sävyisyyttä ja nöyryyttä, jota meillä omassa luonnossam- me ei ole.

4. Lopuksi on vielä lupaus, että tähän pyrkiessämme löydämme levon (rauhan) sielullemme. Se on todella paljon enemmän kuin tämä maailma voi koskaan antaa. Rauha Jumalan, lähimmäisen ja oman itsemme kanssa.

Hebr. 12:3, "Ajatelkaa Häntä (Jeesusta) ettette väsyisi (ma- sentuisi) ja menettäisi toivoan- ne."

Jumalan rauhaa kotimatalla.

VEIKKO ARO- PANULA

Ituja tarjolla

LIISA LIEDES

Oletko joskus seisonut oven edessä, mutta olet pelännyt astua siitä sisään? Tiedät, että jos avaat oven, elämäsi muut- tuu, mutta et ole varma oletko valmis muutokseen, tai että sinä edes voit sopeutua tule- vaan muutokseen.

Jostain tällaisesta on kysymys, kun ihminen käsittää seisovansa "oven" edessä käydessään sisäis- tä hengellistä kamppailua. Pitäisi tehdä ratkaisu, käydäkö ovesta si- sään tai palata takaisin. Joh. 10:9 Jeesus sanoo: "Minä olen ovi; jos joku Minun kauttani menee si- sälle, niin hän pelastuu, ja hän on käyvä sisälle ja käyvä ulos ja löy- tävä laitumen."

Toisessa paikassa Jeesus sanoo näin: "Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin Minun kauttani." Joh. 14:16

Tässä onkin sitten pulma,

jonka eteen jokainen ihminen joutuu jossain vaiheessa elämä- sään. Hänen tulee tehdä valin- ta. Kysymyksessä on elämä ja kuolema. Matt. 7:13-14 "Menkää ahtaasta portista sisälle. Sillä se portti on avara ja tie lavea, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät."

Hyvä lukija, jos et ole vielä käynyt sisälle Jeesus-ovesta, mikä on ollut esteenä? Voisin tässä lu- etella esteitä, joita olen matkan varrella kuullut ihmisiltä, mutta en tee sitä. Päinvastoin, toivon, että sinä pysähdyt ja harkitset tarkkaan mitä tietä olet kulke- massa. Oletko varma, että se tie päättyy kirkkauteen? Vai viekö se sinut lopullisesti kadotukseen?

Portin ahtautta ei ole ollut vaikuttamassa Jumala, vaan ih-

Tuntematon sotilas

Tärkeän vierailun yhteydes- sä lasketaan Tuntematto- man sotilaan patsaalle sep- pele. Sitten kumarretaan ja ollaan hetki hiljaa paikoil- laan. Näin osoitetaan kun- nioitusta sotilaille, joka on uhrannut itsensä toisten edestä.

Jumalan taistelurintamalla- kin on tuntemattomia sotilai- ta. He taistelevat yksin, pyy- tävät ja anovat Herran edessä Jumalan armoa ja apua suku- laisilleen, ystävilleen ja muille lähimmäisilleen. Joskus kaikki tuntuu melkein toivottomalta, kun kukaan ei tahdo kääntyä

tuhoon johtavalta tieltään. Ih- miset ovat kuin jossakin kum- mallisessa kotelossa, jota eivät voi eivätkä haluakaan rikkoa. Näin saattaa mennä vuosia, jopa vuosikymmeniä. Mutta ihmisille tuntematon rukous- sotilas jatkaa sitkeästi taiste- luun.

- Kuule sinä ristinsotilas, Jumala tuntee oman sotilaan- sa ja antaa sinulle kerran elä- män kruunun. Älä siis helliä. Jumala on kuullut rukouksesi. Vastaukset ovat tulossa. Jee- sus itse sanoi: "Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä an- nan sinulle elämän kruunun."

LM

JATKUU SIVULLA 9

JATKOA ETUSIVULTA

Jumalan suuri ihme!

kesti ennenkuin lääkäri tuli keskustelemaan ja kyselemään, mitä viime päivinä on tapahtunut. Kerroin että kaksi päivää aikaisemmin Tapiolta oli otettu eturauhasta koepala. Hänellä

Sunnuntaiaamuna hänet siirrettiin tehosastolle ja siellä, lähiomaisten läsnäollessa erikoislääkäri toisti saman järkyttävän, uskottoman viestin: tilanne on erittäin kriittinen.

määrätyt ja kirjoitetut kaikki sinun kirjaasi ennenkuin ainoakaan niistä oli tullut.”

Tunteeni räiskyivät kaikissa eri väreissään. Yhdestä asiasta olin varma. Tapion elämä on

eteenpäin.

Kolmantena päivänä oli ensimmäinen, pieni askel eteenpäin; yksi verensainelääke voitiin jättää pois. Toivon aurinko suurilla säteillä valaisi ja lämmitti koko sairashuoneen. Elämän liekki lepatti himmeää valoaan. Elämä taitaa sittenkin voittaa. Oli tapahtunut käännös parempaan. Suuri Jumalan ihme! Tapio alkoi hyvin hitaasti nousta kuoleman varjon laaksosta. Kesti toista vuorokautta, ennenkuin hän täysin heräsi tuosta syvästä unesta. Mutta näistä päivistä hän ei itse muista yhtään mitään. Hyvin heikkona hänet lähetettiin kotiin. Koko tämän sairastumisen aikana painoa putosi 11 kiloa.

Kaksi kertaa olemme joutuneet palaamaan takaisin sairaalaan. Ensimmäisellä kerralla Tapio oli viisi päivää sairaalassa, koetettiin uusia antibiootteja, jotka eivät parantaneet tilannetta. Kävimme hengähtämässä muutaman päivän kotona. Kun vatsa ongelmat pahenivat, oli pakko lähteä uudelleen sairaalaan. Masennuksen vaippa yritti kietoa miehen otteeseensa. Synkät pilvet kaartuivat yllemme uudelleen.

Tällä kertaa sairaalassa olo venyi setsemäksi päiväksi jo tuksi tullessa osastolla, tuttuun hoitajien läheisyydessä. Nyt todettiin uusi bakteeri, tuo viheliäinen C-difficile, ns. sairaalabakteeri. Nyt Tapio oli täysin eristyksessä, ettei bakteeri pääsisi leviämään muihin potilaisiin. Jälleen rankka antibioottikuuri ja muu lääkitys päälle. Uusi taistelu, uusi ponnistelu sairauden voimia vastaan.

Kun odotettu koitiinpääsy koitti, korvisi kaikki lääkäriin sanat, että tämä bakteeri saattaa tulla takaisin viikon, viikkojen, kuukausien tai jopa vuosien päästä. Lähtöevääksi

Jatkuu sivulla 9

Jakso 94

Sanan seurassa

Saara Rossi

Mitä meidän tulisi tehdä?

Tässä parina päivänä on mielessäni pyörinyt Jeesuksen tekemä ihmetyö Lasaruksen kohdalla. Siitä kertoo meille Joh.11. Lasarus oli ollut sairaana, kuoli ja haudattiin. Sukulaiset lähettivät sanan Jeesukselle. Jeesus tuli ja herätti Lasaruksen kuolleista. Lasarus astui ulos haudasta, kun Jeesus sanoi: “Lasarus, tule ulos.” Hän sai elämän uudelleen ja voi kävellä, mutta hänellä oli vielä jalat ja kädet siteisiin käärittyinä. Jeesus ei päästänyt niitä irti, vaan sanoi: “Päästäkää hänet ja antakaa hänen mennä.”

Kun ihminen uskoo Jeesukseen, hän saa uuden elämän. Mutta hänen elämässään voi olla vielä siteitä, joista hänen pitäisi päästä. Monista asioista hän vapautuu uskoontulonsa hetkellä, mutta joissakin asioissa hän tarvitsee apua. Voi olla eräitä tapoja tai kielenkäyttöä, mitä hän ei edes osaa pitää syntinä tai uskovalle sopimattomana, ja näissä asioissa hän voi tarvita vanhempien uskovien apua ja tukea. Lasaruksen kasvojen ympärille oli kääritty hikiliina, ja se varmasti esti häntä näkemästä selvästi. Siinäkin hän tarvitsi toisten apua. Vasta uskoontulleella voi olla sama vaikeus. Hänen silmänsä eivät vielä ole avautuneet näkemään Jumalan tahtoa elämässään. Seurakunnassa tarvitaan isä ja äitejä, jotka ohjaavat vasta uskoontulleita Sanan tuntemisessa. Oletko sinä tehnyt osuutesi toisten auttamisessa eteenpäin?

Kun perheeseen syntyy lapsi, hänet pestään, häntä ruokitaan ja muutenkin hänestä piderään huolta monella eri tavalla. Ei hän ilman vanhempien apua ja hoitoa noin vain kasva ja pääse eteenpäin. Sama koskee useammissa tapauksissa hengellisiä lapsia. He tarvitsevat huolenpitoamme ja apua uskon elämänsä ensi vaiheissa ja toisten tukea myöhemminkin. Toistan vielä: tarvitaan isä ja äitejä, isoja siskoja ja veljiä, jotka kulkevat rinnalla ja, sanoisinko, edellä, näyttäen tietä, jota uskovan tulee käydä. Siinä usein tarvitaan kärsivällisyyttä ja Jumalalta tullutta viisautta. Tuo

työ voi ottaa aikaa ja voimiakin. Mutta kun huomaamme “lapsen” kasvavan, täyttää kiitollisuus mieleemme Jumalaa kohtaan Hänen armostaan. Ei jätetä “lapsia” heitteille, vaan annetaan heille sitä apua ja tukea, mitä he tarvitsevat.

Edellämämainitun lisäksi on vielä toisenlaisia avuntarvitsijoita, sellaisia, jotka ovat seuranneet Jeesusta jonkin aikaa tai kauemminkin, mutta jollain lailla haavoittuneet tai jääneet syrjään. He tarvitsevat apuamme, sanoisinko: Kiireesti!

Matt.18 antaa meille hyvät neuvot tässä asiassa. Siinä Jeesus kertoo Paimenesta, jolla oli sata lammasta, joista yksi eksyi lammasta. Tottakai oli tärkeää, että Paimen ruokki ja muutenkin piti huolta jäljellä olevista yhdeksästä kymmenestä yhdeksästä ja siinä varmaan olisi ollut aivan tarpeeksi työtä. Mutta koska ne olivat turvassa lammastarhassa, Hän jätti ne ja meni etsimään sitä yhtä, sitä kadonnutta, syrjäänjäänyttä. Ehkä hän ei löydä tietä takaisin yksin. Hän tarvitsee apua!

Matt.18:13 sanoo: “Ja jos hän (paimen) sen löytää, totisesti minä sanon teille, hän iloitsee enemmän siitä kuin niistä yhdeksästä kymmenestä yhdeksästä, jotka eivät olleet eksyneet.” Jae 14: “Niin ei myöskään teidän tai vaallisen Isänne tahto ole, että yksikään näistä pienistä joutuisi kadotukseen.” On siis kysymys elämästä ja kuolemasta. Ja Jumala haluaisi käyttää paimenen mielellä varustettuja johdattamaan eksyneen takaisin elämän tielle.

Minusta näyttää, että tänä kiireisenä aikana meillä ei ole aikaa etsiä niitä, jotka ovat harhaan joutuneet, jotka ovat eksyneet tieltä. Missä tänä päivänä ovat paimenet, missä ovat ne, jotka välittävät harhaan joutuneista?

Rukoillaan, että Jumala antaisi seurakuntiin paimenia, jotka itseään säästämättä etsivät kadonneita, tiepuoleen jääneitä. Ja kun kadonneet löytävät tiensä takaisin laumaan, saamme yhdessä iloita. Taivaassakin iloitaan yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen.

SAARA ROSSI

epäiltiin syöpää, jota ei kuitenkaan ollut. Jälkeenpäin todettiin, että koepalaa otattaessa, hän sai bakteerin vereen, mikä sai aikaan tämän järkyttävän tilanteen. Ja testit vahvistivat sen E-coli bakteeriksi.

Lääkäri jatkoi ja sanoi: ”Teidän miehenne on erittäin vakavasti sairaana. Hänellä on septic shock eli verenmyrkytys, joka on bakteerin aiheuttama, henkeä uhkaava yleisinfektio, jossa bakteerit leviävät verenkierron välityksellä kaikkialle elimistöön ja saattavat lamauttaa sydämen, keuhkojen, maksan ja munuaisten toiminnan. Ja siitä seuraa kuolema.”

Kuolema tuntui katsovan kasvoista kasvoihin! Miten terve mies näin yhtäkkiä voi tulla niin sairaaksi. Kävin kuiskaamassa Tapion korvaan: ”Nyt taistele, taistele kovasti, älä jätä minua!” Hänellä alkoi raskas taistelu kuolemanvoimia vastaan. Suuri pelko kouristi sydäntäni. Väkisinkin mieleeni hiipi ajatus; menetätkö Tapion.

Häntä ei saanut jättää hetkeksikään yksin. Samanaikaisesti viesti Tapion hengenvaarallisesta tilasta kiiri eri puolille Suomea, Kanadaa ja Saksaa, aina Romaniaa myöten. Rukoustaistelu hänen puolestaan oli alkanut.

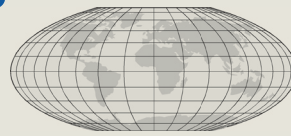
En tule koskaan unohtamaan, kuinka yksin seisoin hänen kylmässä sairashuoneessaan. Katselin noita 14 eri lääkepussia, jotka ohjattiin suoraan hänen kehoonsa. Hänet oli laitettu syvään uneen, että hän ei kuluttaisi energiaa muuhun kuin lääkkeiden vastaanottamiseen. Hengityspotki antoi lisäyksen hengitykseen. En saanut koskea enkä puhua hänelle mitään. Siinä hiljaa seisoin tunsin kouriintuntuvasti kuoleman läheisyyden ja ajattelin, että ainoastaan Jumala armossaan voi hänet tästä pelastaa ja parantaa. Mutta tiesin myös sen, että meidän päivämme on tarkoin määrätty. Hänen kirjassaan, niin kuin psalmi 139:16 sanoo: ”Sinun silmäsi näkivät minut jo idussani. Minun päiväni olivat

suuren Kaikkivaltiaan Jumalan kädessä. Rohkaisevana oli Raamatun lupaus, Joh. 10:29: ”Minun Isäni joka on heidät minulle antanut, on suurempi kaikkia eikä kukaan voi ryöstää heitä minun Isäni kädestä.” Tiesin myös, että taivaasta tiedettiin hyvinkin tarkkaan mitä tapahtui heinäkuun päivinä Newmarketin teho-osastolla. Minulta kohosi hiljainen rukous Isän sydämelle: ”Pelasta Tapio tästä kuoleman otteesta. Sinulla on siihen valta ja voima!”

Olin kaiket päivät sairaalassa, ja pääsin vain hetkeksi hänen huoneeseensa. Hän tarvitsi täydellistä hiljaisuutta. Katsellessani sydämyöntien epätasaista tikitystä, verensaineläpän jyrkkiä nousuja ja laskuja; kuullessani kehkoihin kertyneestä nesteestä, ymmärsin kuinka lähellä kuolema on! Kuumat kyyneleet vierivät poskipäilleni ja epätietoisuuden tuska ahdisti. Valtaisa tuki oli läheisten ja ystävien läsnäolo, rohkaisevat viestit ja rukoukset. Rakkaudensiteet ympäröivät ja kantoivat

Lähetystyön Viesti

www.lahetys.info

ULKOLÄHETYSKASSA - USA
Ulla Saari
ullasaari@gmail.com
LÄHETYSKOORDINAATTORI
YHTEYSTIEDOT
Ari Rocklin
ari.rocklin@lahetys.info

Aamupäivä Stalinin entisessä tutkintovankilassa

Sisällä on kylmää, vetoista, pölyistä ja likaista. Seinät ovat halkeilleet ja betonimurska rahisee kenkien alla. Massiivinen, kaksikerroksinen rakennus taistelee rappeutumista vastaan. Talo rakennettiin aikanaan Georgian pääkaupunkiin Tbilisiin, Stalinin hallinnon tutkintovankilaksi. Stalin ei kohdellut omaa kansaansa lempeällä kädellä. Yli 80 000 georgialaista ammuttiin ja 400 000 pakkosiirrettiin muualle. Myöhemmin tutkintovankila muutettiin kaupunginosan kulttuuritaloksi. Tässä tehtävässä se toimi vuosikymmenet.

Vanhat, sosialismin arkirealismia esittävät taulut riippuvat yhä seinillä. Osa tauluista on revennyt, toisiin on lyöty reikiä, toiset on tahrittu. Maaliskuussa 1990 kommunistisen puolueen yksinvalta päättyi. Tullessamme rakennuksen edustalla hetkellinen ankeus poistuu. Kaikkialta kaduilta

Stalinin aikainen tutkintovankila on nyt Tbilisin helluntaiseurakunnan kirkkorakennus. Raamatun opetusta seurataan tarkasti.

purkautuu ihmisiä kohti rakennusta. Lapset huutavat iloisina gamarjoba -tervehdyksiä. Aikuiset puristavat vieraita lujasti kädestä. Entinen tutkintovankila ja kulttuuritalo toimivat nyt paikallisen helluntaiseurakunnan kirkkona. Suuren aulan päässä on kapea käytävä. Rikkoontuneitten ovien takaa kuuluu lasten ääniä. Pienissä luokissa on meneillään pyhäkoulu ja lasten tilaisuuksia. Nina, Ani, Kati, Abram, Nika, Lisi, Rosa ... villkuttavat lähtiessään luokasta pääsaliin. Ovenkahva oli pudota sijoiltaan. Suuressa salissa on satoja ihmisiä. Nuori pariskunta istuu viimeisessä penkissä, sillä ei enää löydy tilaa. Vaimo kirjoittaa kaiken kuulemansa muistiin pie-

valkoisella hunnulla rukouksen aikana. Hänen vieressään on nuori georgialaistytö, ja sivummalla armenialaisia, valkovenäisiä, ukrainalaisia..... Kaikki seuraavat tarkkaavaisesti tilaisuuden etenemistä. Tapahtuma päättyy rukouksen ja ylistyksen pauhuun. Rukouksen jälkeen kaikilla on aikaa keskustella, vaihtaa kuulumisia ja hakea lapset pyhäkoulusta. Vain harvat puhuvat viime elokuusta, jolloin Georgia ja Venäjä ryhtyivät sotimaan. Kaikesta voi

Esteri on iloinen pyhäkoululainen.

Helmitaulu kiinnostaa pienempiä pyhäkoululaisia.

neen vihkoonsa. Toisinaan hänen poskilleen vierähtää kyynel, toisinaan hänen kasvonsa säteilevät ilosta. Olen vieras ja minut johdetaan etupenkkiin. Oikealla puolellani on kurdi-äiti. Hän verhoaa kasvonsa

tuntea, että ihmisillä on halukkuus viedä evankeliumia eteenpäin. Nakhvamdis, näkemiin, huudahtaa pyhäkoulun opettaja.

EERO KETOLA

Ikkuna Israeliin

Ikkuna Israeliin on tällä kertaa sodan takia vähän pommin-savujen sekoittama. Näyttää siltä, ettei mitään merkkejä lähimmäisenrakkaudesta ole ilmaantunut vihollisen leirissä. Samanlainen viha sieltä uhkuu jatkuvasti, ja sitä on kuultu aina historian aikana. Jeesus opetti Jerusalemissa, että se joka sitä yrittää siirtää tai repiä pois paikaltaan, repii pahoin itsensä. Näyttää kuitenkin siltä, että tämä opetus tai ennustus pysyy kätkeytyneenä vihollisilta.

Kun katsomme historiaa Raama-

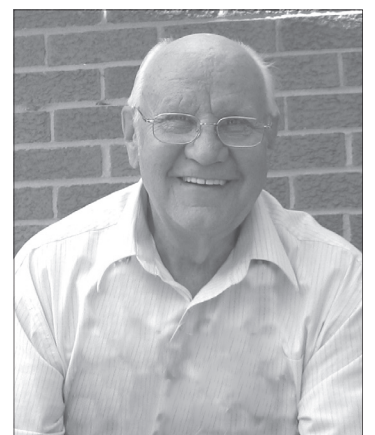
tun lehdiltä, voidaan nähdä, että milloin miltäkin suunnalta on tullut tuhojia, jotka ovat sanelleet vähän samaan tapaan kuin Hitler, että tässä on juutalaisen kansan lopullinen ratkaisu. Mutta eipä ollut. Paha Haaman jo kaukaisessa historiassa kuvitteli samaa. Hän käytti rahaa voima-keinona ja sai valtaa, mutta Jumala puuttui asioihin, ja niin tilanne kääntyi juutalaisten voitoksi. Tästä kerrotaan Esterin kirjassa. Vaikka siinä kirjassa ei ole mainintaa Jumalasta, oli hänen käntensä kuitenkin mukana jokaisessa ratkaisussa. Näin kirja pääsi läpi sensuurin, joka siihen aikaan oli varmaan hyvin kova.

Monta muuta koettelemuksen aikaa on kirjoitettu Israelin veriseen historiaan. Aina on ollut suuri viha Jumalan kansaa kohtaan. Vuonna 70 j.K. oli tuho lähellä, mutta pako oli silloin pelastus. Rooman armeijat tuhosivat kaiken, ja roomalaiset ajattelivat, että nyt olemme saaneet aikaan lopullisen ratkaisun. Raamattu sanoo, että sellaista tuhoa ja ahdistusta ei ole koskaan ollut eikä koskaan tule. Emme voi kuvailla sitä tuskaa ja ahdinkoa, joka tuli kansan osaksi. Se oli oikea "holokausti" ja siitä alkoi pakolaisuus. Lähes kaksituhatta vuotta meni odotukseen ja toivotteluun, kunnes 1800-luvulla alkoi "ali", pa-

luu kotiin.

Tämä vaihe toteutuu vieläkin meidän silmiemme edessä. Tuhansien vuosien takaiset Raamatun ennustukset toteutuvat. Kuulemme joka päivä uutislähetyksissä nimen Israel. Jes. 2, Ps. 122. Jeremia 31 ja kymmenet muut kirjoitukset todistavat siitä, että Israel on ja pysyy. Samoin Jerusalemin kaupunki, sillä sinne on Jumala asettanut nimensä. Se on Suuren Kuninkaan kaupunki. Televisio on nykyään Israelin ikkuna. Meilläkin on iso sellainen, ja siitä näkee mitä lähi-idässä tapahtuu.

On helppo uskoa Raamatun ennustukset todeksi, sillä ne

ovat toteutuneet tähän asti. On myöskin siunausta tuottavaa ruukoilla Jumalan omaisuuskansan puolesta, että hänen tahtonsa saisi tapahtua siellä. Siunattua alkavaa vuotta kaikille. Muistakaa Jaakobin jälkeläisiä Herran edessä.

RAIMO SILEGREN

Teltantekijäkurssi odottaa sinua!

Neljä ja puoli päivää, yli 30 tuntia opetusta, aamusta iltaan, kahden viikon kurssimateriaalin jälkeen sekä oppilaat että opettajat tarvitsevat lepoa. Miksi niin paljon opetusta näin lyhyessä ajassa? Koska nykyajan ihminen ei löydä aikaa käydä viikkoja tai kuuksia kestäviä kursseja. Heillä on työpaikat, firmojen vas-

tuut ja menoja monenlaisia.

Olemme kehittäneet tämän kurssin, joka keskittyy juuri niihin perusasioihin, joita teltantekijä tarvitsee saavuttamattomien kansojen keskellä. Kuinka löydän työpaikan perinteiselle lähetystyölle suljetussa maassa? Kuinka kerron työkavereille Jeesuksesta, vaikka se on kiellettyä? Kuinka elän kristittynä maissa, joissa ei

ole kirkkoja? Kuinka pidän oman uskonelämäni vireessä? Mitä teen sitten, kun joku tulee uskoon ja en voikaan suositella hänelle paikallisseurakuntaa?

Näihin ja moniin muihin kysymyksiin saat vastaukset. Seuraava kurssi on Fort Myers Floridas- sa talvipäivien jälkeisellä viikolla. Lisää tietoa verkkosivuilta www.globalopps.org.

Tentmaking course awaits you!

Four and a half days, 30 plus hours of learning, from morning until night, two weeks of course material that leaves both students and teachers in need of rest. Why so much teaching in such a short time? Because people do not have the time to attend multi weeks or months long courses. They have jobs, they have responsibilities in running businesses and are simply too busy.

We have designed this course that focuses on the essence of what tentmakers will

need to know as they serve among the unreached peoples. How can I find a job in a country closed to traditional missions? How do I tell my friends at work about Jesus when it is forbidden? How do I live as

a Christian in countries with no churches? How do I maintain my own faith? What do I do when someone gets saved and I am not able to refer them to a local church?

You will receive answers to these and

many other questions. The next course is in Fort Myers Florida, right after the Talvipäivät in Lake Worth. More information at www.globalopps.org.

ARI ROCKLIN LÄHETYSKOORDINAATTORI

Bangkokin Arkeen – Ote Henry Monosen päiväkirjasta

Tänä aamuna heräsin aamuliikenteen hälinään. Kävelin suoraan keittiöön ja valmistin itselleni ja Ruutille café lattet. Istuimme pöytään ja pohdimme vielä viime vuoden kokemuksia työstämme täällä Thaimaassa.

Mieleemme täytti kiitollisuus, siitä että pystyimme näkemään, kuinka Jumala oli vienyt työtä eteenpäin ja avannut kuluneen vuoden aikana monia uusia ovia. Kahvin juotuamme istahdimme sohvalle lukemaan Raamattua (vuorossa oli Luukkaan ensimmäinen luku), ja sen jälkeen rukoulimme yhdessä. Rukouksessa pyysimme siunausta tälle viikolle ja kaikille tapaamisille sekä muistimme kaikkia tämän hetken kontakteja, joita on tullut viime kuukausien aikana.

Rukouksen päätyttyä lähdin aamupe- sulle. Pakkasin laukkuuni kaikki tarvittavat asiat ja lähdin kohti Skytrain-pysäkkiä. Tarkoituksenani oli mennä yliopistoalueelle, joka sijaitsee vain kahden pysäkin päässä kodistamme. Yllättäen jo seuraavalla pysäkillä koin, että minun pitäisi jäädä pois matkasta. Näin sitten teinkin ja lähdin portaita alas kohti kävelysiltaa. Ja

kuinka ollakaan, törmäsin ruotsalaispariskuntaan (johon tutustuimme viime vuonna ja jolla on myös näky Bangkokista). He olivat menossa tapaamaan kristittyä optikkoa, jolla on oma kauppa eräässä ostoskeskuksessa. Lähdin mukaan. Matkalla he kertoivat suunnitelmistaan järjestää ystävänpäivänä aviopareille suunnattu tapahtuman eräänä hotellin ravintolassa. He olivat kutsuneet tapahtumaan enimmäkseen ei-uskovia bisnesmiehiä. Myös meidät toivotettiin tervetulleiksi. Ostoskeskuksessa tapasimme optikon ja juttelimme hengellisistä asioista. Mies on evankelistan poika, mutta ei ole tällä hetkellä aktiivisesti mukana seurakuntatoiminnassa. Rohkaisimme häntä etsimään Jumalan tahtoa ja kerroimme, mitä hän voisi tehdä Jumalan valtakunnan edistämiseksi.

Ostoskeskuksesta lähdettyämme tiemme erosivat ja jatkoin matkaa kohti yliopis-

toa. Kuitenkin ennen kampukselle menoa päätin jälleen kerran vaihtaa suunnitelmaa ja mennä viereiseen ostoskeskukseen, jossa ”hengaillee” monia opiskelijoita. Siellä kävin kahvilla tutussa paikassa, jossa tunnen jo monta työntekijää (ovat rukouslistallani). Rupattelin yhden myyjän kanssa ja sitten jatkoin matkaa. Vielä ennen kampukselle menoa päätin käydä kävelemässä Siam Square-nimisessä keskuksessa, joka on suosittu opiskelijoiden keskuudessa. Siitä sitten menin yliopiston alueelle. Kiersin kam-

puksen kortteleita, kävin kirjakaupassa ja sitten lähdin kotiin. Tässä vaiheessa pitäisi varmaan mainita, että koko tämän ajan, kun kävelin tai istuin, pyrin määrätietoisesti rukoilemaan ihmisten ja ”paikkojen” puolesta, Kristuksen voittoa. Vaikka yliopistolla en tavannutkaan ketään tänään, niin rukous ei kuitenkaan mene hukkaan. On käytävä säännöllisesti rukouskävelyillä, jos haluaa nähdä läpimurtoa.

HENRY MONONEN

“Herra on Paimeneni.” Ps. 23:1. Oi kuinka ihana asia, että meillä on Paimen. Eräs laulu kertoo: “Heikkoa lammasta Hän paimentaa.” Saamme siis henkilökohtaista hoitoa.

Kevään tullen paimen johdattaa laumaansa vihreille niitylle syömään ja virvoittavien vetten tykö juomaan. Paimen itse kulkee lampaittensa edellä tarkastaen, onko lauman turvallista tulla perässä. Hän vie ne laaksojen kautta vuorille.

Siellä kulku voi olla vaarallista. Myrskykin voi yllättää! On kuiluja ja maa on kivikkoista. Sudet ja karhutkin voivat tulla peittoilemaan. Lammassäikähtää pienintäkin häiriötä eikä voi suojella itseään vaan on täysin riippuvainen paimenesta, joka suojelee ja varjelee yöt ja päivät. Vaikka tie on vaarallinen, sieltä kuitenkin löytyy salaisia lähteitä ja myös ravintoa.

Kesän tullen on hellettä. Pienet hyönteiset aiheuttavat tuskaa ja harmia. On muitakin vaaroja. Tulee sairautta ja tarvitaan aina uudestaan parantavaa öljyä. Paimen seuraa lampaittensa ja huolehtii, että ne saavat tarpeeksi hyvää ravintoa. Vaikka tie on vaarallinen, hän johtaa laumansa

turvallisesti sen läpi. Hän tuntee polun, hän on itse kulkenut sen.

On ihana asia, että meillä on Jeesus, Hyvä Paimen. Hän pitää hyvää huolta laumastaan. Ravitsee, lohduttaa, johtaa, parantaa, auttaa ja suojelee sitä. On myös olemassa paha paimen, joka ei välitä lampaistaan. Tätä seurattessa kärsitään nälkää ja kylmää. Onneton se, joka vielä on hänen hoivossaan.

Jeesus itse on portti hyvälle laitumelle. Jeesus sanoi: *“Minä olen se hyvä Paimen, hyvä paimen antaa henkensä lammasten edestä.”* (Joh. 10:11). Hän myös sanoo: “Minun lampaani kuulevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne; ja ne seuraavat minua. Ja minä annan heille iankaikkisen

elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni. Minun Isäni, joka on heidät minulle antanut, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä minun Isäni kädestä (Joh. 10:27-29).”

Viimein on kesä ohitse. Syksyn viileät tuulet alkavat puhalttaa. Lauma on saanut runsaasti, ja paimen alkaa johdattaa sitä takaisin kotilaitumelle. Siellä se saa turvallisesti levähtää, suojassa talvimyrskyiltä. Tulee myös päivä, jolloin Herra johdattaa laumansa lopullisesti kotilaitumelle. Hän on valmistanut heille kodin, jossa ei enää koskaan ole vaaraa, ei häiritä, ei tuskaa eikä kuolemaa. He saavat asua Herran huoneessa iäti. Oi, kuinka tarkeää on pysyä lähellä Paimenta. Hänen siipiensä suojassa on turvallista viettää iäisyys.

KIRSI KORTE

JATKO
SIVULTA 5

MITÄ ON JUMALAN SIUNAUS?

vastausta kysymykseen, mitä on Jumalan siunaus. Jos on ollut Jumalan tarkoitus, että rakensimme Sipooseen Keidaskoti-nimisen paikan, niin siunausta ei kohdisteta häneen joka paikan omistaa, vaan siihen onko paikka ollut sinauksen välikappaleena toisille.

Parhaimmillaan siellä kävi 1600-1700 henkilöä vuodessa evankeliumin kuulossa. Sellaisia, joita inhimillisesti katsoen emme olisi muuten tavoittaneet, joukossa valtakunnallisia vaikuttajia ja monenlaisten elämäntilanteiden edustajia. Evankeliumin sanoma pidettiin aina selkeästi esillä. Jos he saivat kosketuksen Jeesuksen pelastavasta armosta tai heidän hengellinen elämänsä rakentui, siitä lasketaan sen paikan siunaus.

Kun lähdemme antamaan elämäämme ja omaisuuttamme Jumalan suunnitelmia varten, kuinka se voi tapahtua niin, ettei se ole omaa ohimot pullollaan ponnistelua? Ei oman tekemisen hien hajun levittämistä maailmalle, vaan että Kristuksen tuoksu voi siitä levitä ja Jumalan tahto toteutua. Ettei yksikään, joka häneen uskoo hukkuisi, vaan saisi iankaikkisen elämän.

Oma lapsenlapsemme antoi minulle hyvän opetuksen tästä. Lotta oli meillä, ja puolen päivän aikaan ruokailimme yhdessä. Tämä kolmen-neljän vanha tyttö istui minua vastapäätä pöydän toisella puolella. Sanoin siinä hänelle, että papan pitäisi nyt hiukan levätä, että jaksan taas sinua

hoitaa. Lotta katsoi minua hiukan ihmeissään ja sanoi: “Eihän tämä ole mikään hoitopaikka.” Tarkoitti, ettei hän ole nyt missään lastentarhassa, jossa maksun edestä hoidetaan. Sitten hän ojensi pienen etusormensa minua kohti ja sanoi: ”Pappa rakastaa Lottaa.” Ja kääntäen sitten sormen itseensä hän sanoi: ”Ja Lotta rakastaa pappaa.”

Hän on ensin rakastanut meitä

Näin tulee meidänkin asiat nähdä, kun annamme elämämme Jumalan käyttöön. Hän on ensin rakastanut meitä. Sydämessämme on syntynyt vastarakkaus häntä kohtaan, ja sen pohjalta lähtee kaikki tekemisemme.

Joskus kuitenkin tunnemme

väsymystä. Tähän Jeesus sanoo: “Levähtäkää vähän.” Ehdotin Lotalle, että käydään yhdessä lepäämään. Ja niin tuo herttainen lapsenlapsemme tuli kainalooni. Sitten kerroin hänelle sadun: Vanha harmaa karhu kulki metsäpolkua pitkin, oli kulkenut jo pitkään matkan. Sitten sitä karhua alkoi väsyttää. Karhu heittäytyi pehmeisen sammaleen päälle ja sanoi: ”Nyt koko metsänväen pitäisi olla hetken ihan hiljaa, että vanha karhu saa levätä.” Sitten oli ihan hiljaista. Jonkun ajan kuluttua kuului vanhan karhun korvaan hento kuiskaus: ”Jokohan se vanha karhu jaksaisi herätä?” Aamen.

PUHEEN MUOTOILI
LEHTIARTIKKELIKSI LEEVI MYRRÄ

“LOVE LETTERS”

Ephesians 4:24-5:2.

To “walk in love” means that we continually do the little acts of kindness that can make life better for another person. One practical way to express our love costs only the price of a postage stamp, plus paper, pen and ink and a little thought.

All of us have felt the nudge to write a letter, an unexpected note that could brighten another person’s day. Perhaps it is a note of appreciation, an expression of concern, or a compliment of a task well done. Too often, the letter goes unwritten and the impulse is unexpressed. We convince ourselves that we don’t have time or that our letter doesn’t matter. A young minister cherished a note he received from a busy architect in his congregation. The letter simply said, “Your sermon met me where I was on Sunday - at the crossroads of confusion and hurt. Thanks for preaching it!” Those twenty words met the pastor where he lived-at the intersection of discouragement and pain-and encouraged him to keep on in the ministry. The note took less than five minutes to write.

Can you think of someone who needs a word of encouragement, thanks or a reminder that you are praying for him or her? Walk to the mailbox today. It was only a brief little note, or a word that was prayerfully spoken, Yet not in vain, for it soothed the pain of a heart that was nearly broken. It takes only a moment to be kind, but the result can last a lifetime.

Are we losing the art of letter writing? I know I just long for letters and feel such keen disappointment when they are not there in our faraway mailbox. When one comes, I am so happy and of course, I need to respond. I remember once in Africa, on a hot dusty day, I decided

to walk to the postbox which was in the town of Makutano, three kilometers from Kapenguria. The journey was long and hard and when I finally got there the postbox was empty. I felt like raising my voice to scream and the poor Postmaster, who was watching me, saw my distress and tried agitatedly to say: “Oh there might be some post tomorrow.” I felt so deflated that I couldn’t even walk home and had to call Aulis (my husband) to come and get me!! I know our missionaries love receiving mail. Let us not forget them. Let us take time to remember those who are on the front lines. A word from home at the right time can bring such joy and comfort, and it might even save someone’s bad day..

I know a dear lady here in Canada who has over three hundred names on her list. Many of them are struggling young people and each day she prays over the list and asks the Lord: “To whom shall I write today?!” Her letters are not long. I have also been the recipient of her letters and I have noticed that they arrive just on the day I need it most! Her letters are full of blessing and comfort. She also longs for the second coming of Jesus of which we are told to comfort each other with. God bless her and may she long continue!!! Letters are gifts, just as God’s Word is a gift. Let us write and read, LOVE LETTERS!!

SINCERELY, ANNE LAPPALAINEN

Tartu kiinni iankaikkiseen elämään

Tällä palstalla kerrotaan lyhyesti Jumalan pelastussuunnitelma ja neuvotaan, kuinka tullaan Jumalan lapseksi.

1. Jokainen ihminen on syntinen.

“Sillä kaikki ovat syntiä tehneet, ja ovat Jumalan kirkkautta vailla.” (Room. 3:23). Synti hukuttaa ihmisen kado-tukseen.

2. Jumala rakastaa sinua.

“Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.” (Joh. 3:16).

3. Jeesus on ainoa pelastaja. “Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman.” (Apt. 4:12)

4. Sinun tulee katua syntejäsi, pyytää anteeksiantoa ja uskoa Jeesuksen sovitustyöhön ristillä ja henkilökohtaisesti vastaanottaa Jeesus Kristus Herraksesi ja Vapahtajaksesi.

Kun otat Jeesuksen vastaan, sinusta tulee Jumalan lapsi. “Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä.” (Joh. 1:12). Tätä kutsutaan uudestisyntymiseksi. “...joka ei uudestisyntynyt ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa.” (Joh. 3:3).

5. Rukoile näin:

Herra Jeesus, minä ymmärrän, että olen syntinen, ja uskon, että Sinä kuolit ristillä minunkin puolestani. Haluan nyt avata sydämeni oven ja ottaa Sinut vastaan Vapahtajakseni ja Herrakseni. Hallitse Sinä kaikkea tästä lähtien ja auta minua elämään Sinun tahtosi mukaan.

Jos olet rukoillut tuon rukouksen todella vilpittömästi, sinä olet nyt Jumalan lapsi, pelastettu ja matkalla iankaikkiseen elämään.

Kiitä Jumalaa evankeliumista!

Ajatuksia kolossalaiskirjeen alkujakeista osa 2

Evankeliumi kasvaa ja kantaa hedelmää. Paavali kirjoitti, että evankeliumi "on tullut teidän tykönnne, niin kuin se on myös kaikessa maailmassa, missä se kantaa hedelmää ja kasvaa, samoin kuin teidänkin keskuudessaanne." Evankeliumin vaikutus maailmalla kasvaa päivä päivältä ja jatkuvasti se kantaa yhä runsaampaa hedelmäsatoa taivaaseen. Paavalin ajoista evankeliumin vaikutuksen kasvu on lisääntynyt aivan uskomattomalla tavalla. Haluan jakaa kanssasi muutaman tämän hetkisen tilastotiedon siitä, kuinka evankeliumi leviää maailmalla tänään.

Evangelikaalinen kristillisyys kasvaa neljä kertaa luonnollista väestönkasvua nopeammin maailmassa! Afrikan maan-

osassa viimeisen vuosisadan aikana kristillisyyden kasvu on ollut niin huimaa, että 50% koko maanosan väestöstä on kristittyjä! Latinalaisessa Amerikassa evankelikaalisten kristittyjen määrä on kasvanut räjähdysmäisesti. Kun vuonna 1900 oli "vain" 250 000 kristittyä, niin tänään heitä on jo yli 60 miljoonaa! Joka seitsemän viikon sisällä miljoona ihmistä tulee uskoon Latinalaisessa Amerikassa. Brasilian, Guatemalan, Hondurasin ja El Salvadorin väestöstä yli 50% on uudestisyntyneitä uskovia! Chilen, Costa Rican ja Bolivian asukkaista raportoidaan 40% olevan Raamattuun uskovia uskovia!

Kiinassa on kaikkein massiivisin sielujen elonleikkumeneillään. 35 000 kiinalaista tulee uskoon joka päivä! Tämä tarkoittaa, että miljoona kiina-

laista syntyy uudesti ylhäältä joka kuukausi! Halleluja! Evankelista Reinhard Bonnken yhdessä evankelioimiskampanjassa saattaa tulla 700 000 ihmistä uskoon yhden viikon sisällä!

Koillis Intiassa on maailman kristillisin provinssi, Nagaland. Nagalandin hieman vajaasta kahdesta miljoonasta asukkaasta raportoidaan (eri lähteistä) 80-90% olevan uudestisyntyneitä kristittyjä! Liikehdintä alkoi, kun 50-luvulla kaksi amerikkalaista lähetysaarnajasisarta menivät sinne julistamaan evankeliumia. Tulokset ovat olleet ilmiömäiset.

Näin voimallisesti evankeliumi kasvaa ja kantaa hedelmää kaikessa maailmassa, apostoli Paavalin sanoja käyttäen. Mutta huomaa, että Paavali jatkoi ja sanoi hyvin tärkeät sanat: "...samoin kuin teidänkin keskuudessaanne." Sama evan-

MARKO SELKOMAA

JATKOJA SIVULTA 4

Ituja tarjolla

määräämme. Kaikki taivaan valtakunnan voimat tulevat avuksemme, että me pääsemme eteenpäin perille.

Miksi Jeesus sanoo itseään "oveksi"? Koska Hän meni ristille juuri meidän tähtemme ja meidän edestämme. Hän kärsi kuoleman rangaistuksen, että meillä olisi elämä. Jeesuksen veri on tyydyttänyt Jumalan lain vaatimukset, ja kun Kristus otti yllensä meidän syntiemme kirouksen, Hän samalla lahjoitti meille oman vanhurskautensa, jonka perusteella meillä on pääsy sisälle tästä ovesta, ja mahdollisuus siirtyä kuolemasta elämään. Tämä vanhurskaus tulee meille uskon kautta Jeesukseen. Sitä ei voi kukaan saavuttaa oman hyvytyksensä kautta, ei minkäänlaisten hyvien tekojen kautta.

Ei ole samantekevää miten me suhtaudumme Jeesukseen. Hänestä lähtee elämä, jonka me saamme lahjaksi, kun astumme sisään Jeesus-ovesta. Kaikki mikä elämässä on hyvää, on Jumalasta lähtöisin. Kaikki muu ns "hyvä", maallinen menestys, jne. on katinkultaa. Se näyttää kauniilta, mutta sillä ei ole mitään iankaikkisuusarvoa, ellei se ole ollut Jumalan yhteydessä saavutettua.

Ystävä, kutsu on annettu ja tie Jumalan luokse on avoinna. Portti on vielä auki. Jeesus odottaa sinua. Mitä teet?

LIISA LIEDES

JATKOJA SIVULTA 5

Jumalan suuri ihme!

lääkari sanoi, että nyt tarvitaan aikaa ja kärsivällisyyttä. Epävarmuus kovalla kourallaan ravisteli meitä molempia.

Nyt Tapio on kuitenkin kotona ja paranemista tapahtuu päivittäin. Uskossa kuljemme eteenpäin ja toivomme, ettei tuo ilkeä bakteeri pääse uusiutumaan. Hän väsyä helposti, joten lepoa tarvitaan paljon voimien uusiutumiseen ja lihasten vahvistumiseen. On suuri ilo nähdä, kuinka ruokahalut ovat palanneet ja yöunet parantuneet..

Katsellessamme taaksepäin tätä tummaa, raskasta taivalta olemme ihmeissämme Jumalan huolenpidosta ja Hänen loppumattomasta armostaan. Tapio on saanut jatkoaikaa elämässä. Lääketiede ja monet rukoukset ovat myötävaikuttaneet hänen parantumiseensa. Mutta suurin lääkäri, meidän ylilääkärimme, Kuningasten Kuningas, Herrain Herra, Hän sanoo viimeisen sanan! Hän on Majesteetti ja Hänen vallassaan on elämä ja kuolema!

Pieni ihminen mykistyy nähdessään Kaikkivaltiaan voiman ja suuruuden. Niin ihmeelliset ovat Hänen tekonsa. Silloin seisotaan pyhällä paikalla. Sydämeistämme kohoo valtaisa kiitos ja kunnia Jumalalle tästä suuresta ihmeestä.

Näin yhdessä hetkessä voi päivämme muuttua terveydestä sairauteen, auringosta pilviverhoon, ilosta kyyneliin ja onnesta tuskan tummuuteen. Tärkeintä on se, että olemme valmiit kohtaamaan Jumalamme silloin kun lähtökellomme soi. Tänään iloitsimme uudesta elämästä. Eämä on voittanut!

MARJATTA SUURNÄKKI

Askel minun ja kuoleman välillä

.Muutamia vuosia sitten istuin hautajaistilaisuudessa. Ystäväni oli kuollut äkillisesti. Pastori, joka puhui siunaustilaisuudessa, oli valinnut tekstin puheeseensa, I Sam. 20:3 "... Mutta niin totta kuin Herra elää ja niin totta kuin sinä elät: on vain askel minun ja kuoleman välillä."

Eräänä päivänä tuli tuo puhe uudelleen mieleeni. Daavid koki kuoleman läheisyyden, sillä kuningas Saul vainosi häntä. Minä hetkenä hyvänsä voisi Saul saavuttaa hänet ja surmata. Saulin poika, Joonatan, auttoi häntä pakenemaan Saulin vihaa.

Usein on meidänkin elämämme vain askeleen päässä kuolemasta, joka voi yllättää. Olin nuoruudessaani toisessa laivatelakalla, jossa joskus tapahtui kuolemaan johtavia tapaturmia. Tältä ajalta muistuu mieleeni eräs tapaus. Tein töitä suuren laivan ruuman pohjalla. Ruuman pääkannen aukon reunat puuttuivat vielä. Oli vain tapit, joihin oli kiinnitetty lauta, ettei kukaan kävelisi suoraan ammottavaan aukkoon. Työtoverinani oli uskosta osaton mies. Jossain vaiheessa pysähdyimme keskustelemaan turvallisuudesta. Sanoin, että Jumala voi ihmeellisesti varjella meitä. Hän kirosi ja sanoi: "Mitä vielä." Samalla hetkellä kannelta putosi iso raskas leka, monen metrin korkeudesta, meidän väliimme. Ei ollut edes askelta meidän ja kuoleman välillä. Kyllä säikähdimme! Joku oli jättänyt lekan liian

lähelle aukon reunaa. Laivan kansi tärisi hitsauskoneiden ja niittaamisen tähden ja leka luisui hiljaa reunaa kohden tärinän ansiosta ja putosi alas. Jos se olisi tullut jomman kumman päähän olisi kuolema tai erittäin vakava tapaturma

ollut väistämätön.

Tämä on vain yksi tapahtuma elämässäni, jolloin kuolema kulki läheltä. Näin kuitenkin tapahtumassa Jumalan johdatuksen ja varjelevan voiman. Juuri kun toverini kielsi sen, Jumala näytti voimansa! Hän on näin muistuttanut minua, että tärkein asia elämässä on omistaa Jumalan armo ja anteeksi-anto synneistä, koska emme tiedä, milloin kuolemme.

Luuk. 13: 4,5, Jeesus antoi oman mielipiteensä "äkillisestä" onnettomuudesta: "...Vaikka ne kahdeksantoista, jotka saivat surmansa, kun torni Siloassa kaatui heidän päällensä, luuletteko, että he olivat syylisemmät kuin kaikki muut ihmiset, jotka Jerusalemissa asuvat. Eivät olleet, sanon minä teille, mutta ellette tee parannusta, niin samoin te kaikki hukutte." Parannus merkitsee täyttää käännöstä entisestä elämästä ja antautumista Jumalalle. Kuinka tärkeätä on vaan, että asiamme ovat kunnossa ja Jeesuksen antama syntien anteeksi-antamus sydämessä, sillä jos lähtömme tulisi silmänräpäyksessä ei silloin enää olisi aikaa parannuksen tekoon. Pelastumattoman ihmisen kohtalo on järkyttävä. Luuk. 16:24 kertoo rikkaasta miehestä, joka joutui vaivanpaikkaan ja kadotti sielunsa.

Nyt juuri on hyvä tarkistaa matkamme suunta. Jumalan rakkaus ja pitkämielisyys vetää meitä parannukseen. Kun annamme elämämme Jeesukselle, kadotamme vain syntielämämme ja se joutaa mennäkin, sillä Jeesus antaa ilon ja rauhan sydämeemme ja olemme vapaat. Tulipa sitten kuolema minä hetkenä hyvänsä, niin pääsemme Jeesuksen luokse.

Eräs tuttu laulu päättyy kehotuksen sanoihin: "Tule Jeesuksen luo, Omaks osti Hän sun! Vettä lähtehen juo Verin puhdistetun! Tule, kulje se tie, Minkä Hän sulle raivas. Se sun onnehen vie, ja sun osas on taivas."

PENTTI VIRTANEN.

Tervetuloa talvipäiville!

Tahdon toivottaa juuri sinut, rakas Todistajan lukija, sydämellisesti tervetulleeksi Pohjois-Amerikan Suomalaisten Helluntaiseurakuntien yhteisille Talvipäiville, jotka pidetään jälleen Lake Worthissa, Floridassa! Päivät alkavat torstaina 19. Helmikuuta, ja jatkuvat aina sunnuntaihin 22. päivään asti.

Teemaksi olemme tänä vuonna valinneet "Tulevaisuus ja Toivo", koska uskomme että Jumalalla on vielä paljon suurta varattuna meitä varten, sekä yksilöinä, että seurakuntina. Raamattu antaa kauniin lupauksen tästä Jeremian kirjassa 29:11: "Sillä minä tunnen ajatukseni, jotka minulla on teitä kohtaan, sanoo Herra: rauhan eikä turmion ajatukset; minä annan teille tulevaisuuden ja toivon." Kiitämme Jumalaa kaikesta hyvästä minkä Hän on menneisyydessä tehnyt. Tahdomme samalla katsoa eteenpäin täynnä luottavaista uskoa. Jumala haluaa tehdä uusia asioita keskuudessamme, ja haluamme itse olla osa sitä mitä Hän tekee tänään. Haluamme tämän vuoksi tulevien Talvipäivien aikana kuunnella, mitä Herra meille haluaa puhua!

Meillä on ilo ilmoittaa, että saamme konferenssimme pääpuhujaksi Sam Abrahamin Intiasta, tulkkina Mika Halkolan kanssa. Pastori Samia on viime vuosina kutsuttu pitämään useita tilaisuuksia ja konferensseja Suomessa ja Ruotsissa. Palaute näistä tilaisuuksista ja konferensseista on ollut erinomaista, ja uskomme että Herra lähettää palvelijansa tuomaan meille tuoretta leipää taivaasta! Uskomme että sekä pastorit, vastuunkantajat ja evankelistat, että kaikki muutkin Talvipäivien vieraat saavat tulla palvelluiksi ja virvoite- tuksi. Sam Abrahamin lisäksi Talvipäivien aikana saamme kuulla tuttuun tapaan myös oman kentän julistajia, laulajia ja vastuunkantajia.

Vielä kerran, sydämellisesti tervetuloa Talvipäiville! Uskon että Jumalalla on runsas pöytä katettuna. Tule sinäkin mukaan nauttimaan Herran hyvyydestä!

PETRI KOSONEN
LAKE WORTHIN SUOMALAISEN
HELLUNTAISEURAKUNNAN,
KOTIKIRKON, PASTORI
WWW.KOTIKIRKKO.NET

Todistaja

1920 ARGYLE DRIVE
VANCOUVER B.C. V5P 2A8
E-MAIL: editor@todistaja.com

Tervehdys sinulle ystävä,

Teidän lahjoituksenne auttaa meitä jatkamaan Todistaja Lehten levittämistä ympäri maailmaa. Mission Press Society toimii lahjoitusten turvin. Todistaja Lehti pyrkii painetun sanan avulla auttamaan ihmisiä saamaan kosketuksen elävään Jumalaan. Kiitos sinulle!

Nimi _____

Osoite _____

Puh. _____

*Haluaisin lahjoittaa
Todistajalle:*

☐ \$50.00

☐ \$100.00

☐ \$250.00

☐ \$500.00

☐ Toinen
Summa \$ _____

Voit osoittaa lahjasi nimellä
Mission Press Society.
Lahjoitukset ovat virallisesti
verovähennykseksi kelpavia Kanadassa.

Olemme Mission Pressin toimituksessa kiitollisia teille, jotka kannatatte lehteämme lahjoituksillanne. Haluaisimme osoittaa kiitoksemme lähettämällä "taidekuvan" lahjoituksista, jotka ovat \$500.00 tai yli. Kuvat ovat Peter Pasivirran ja Eero Sorilan ot- tamia, ja nimikirjoituksella varustet- tuja. Kuva tulee valmiina raameissa, kotiovellesi.

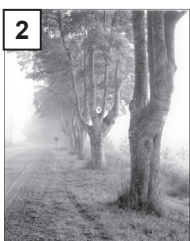
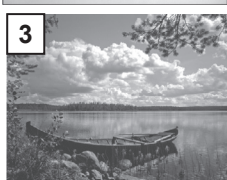
Tässä on kuvat joista voit valita
minkä tahdot.

☐ 1. Finn Slough
Richmond BC

☐ 3. Suomi
Maisema

☐ 2. Finn Road
Richmond BC

☐ 4. Heinäseiväs
Maisema

Talvipäivät Lake Worthissa 2009

1510 High Ridge Rd. Lake Worth FL 33461 U.S.A.

Tulevaisuus ja Toivo!

TORSTAI (19/2)

Eri toimikuntien kokoontumisia:

10 am MISSION PRESS
1 pm LÄHETYSTOIMIKUNTA
3 pm NEUVOA-ANTAVAT VELJET
7 pm AVAJAISJUHLA

PERJANTAI (20/2)

8:00 am NEUVOTTELUTILAISUUS
SEURAKUNTIEN
VASTUUNKANTAJILLE (+ kahvit)
10:30 am YLISTYS, RUKOUS & OPETUS
12:30 pm RUOKAILU
ILTAPÄIVÄ VAPAA
5 pm RAAMATTUTUNTI
6 pm VIRVOKETAUKO
7 pm ILTATILAISUUS
9:30 pm LATE NIGHT WITH WALTER & WELLU
(In English)

LAUANTAI (21/2)

09:30 am AAMUN SANA & RUKOUS
10:30 am YLISTYS, RUKOUS & OPETUS
12:30 pm RUOKAILU & YHDESSÄOLOA
2 pm LÄHETYKSEN TULEVAISUUS JA TOIVO
3:45 pm KAHVITAUKO
4:30 pm MUSIIKKIJUHLA
6 pm VIRVOKETAUKO
7 pm ILTAJUHLA
9:30 pm LATE NIGHT WITH WELLU & KLAUS
(In English)

SUNNUNTAI (22/2)

10 am AAMUKOKOUS & EHTOOLLINEN
12 pm RUOKAILU
2 pm PÄÄTÖSJUHLA

RUTLAND GOSPEL TABERNACLE

410 Leathead Rd.
Kelowna, BC

Suomenkieliset kirkkotilaisuudet
Sun. Helmik. 8 päivänä klo. 13:00
Sun. Maalisk. 8 päivänä klo. 13:00
Sun. Huhtik. 19 päivänä klo 13:00

Olet sydämellisesti tervetullut tilaisuuksiin.
Tiedustelut: Pastori Pentti & Airi Virtanen
Puh. 1-250-868-3309

HOME

MAX REALTY

"FROM CONDOS TO CASTLES"
SANNA ERONIMOUS
REALTOR

Phone: 561-586-1268

Cell: 561-317-2207 Fax: 561-277-2744

934 South Dixie Hwy, Lantana FL 33462

Internet: www.floridahomesbysanna.com

E-Mail: HomeMaxMail@yahoo.com

Sumuinen talviaamu

Kirpeä talviaamu,
huurteessa tantereet.
Taivaanrannalla rusko
valoa enteilee.
Auringon kultakehrän
nousua ennustaa
loistava pilvenreuna.
Kohta on valoisaa.

Pakkasen valta vielä
valoa uhmailee.
Sumujen kielekkeillä
piiloon sen peittelee.
Harmaus kaiken peittää
pakkasen kiristään.
Aurinko jaksa ei heittää
lävitseen säteitään.

Odota vielä vähän
viluinen ihminen.
Valo ei häviä tähän;
sumu ei ikuinen.
Aurinko ylemmä saapi,
säteensä lämmön suo.
Sumun se hajottaapi,
kirkkauden jälleen tuo.

Vaikka ois sielusi synkin,
keskelle harmauden
nousevi aurinko armon;
Jeesus tuo valkeuden.
Aamussa uudessa kerran
ongelmat aukeenee.
Saat nousta keralla Herran
voittonsa kirkkauteen.

Terttu Karhinen

Lahjoitukset ja testamentit

Helluntaiseurakunnat ja Mission Press Society toimivat lahjoitusten turvin. Seurakunnat tekevät arvokasta työtä suomalaisten hyväksi. Mission Press Society julkaisee Todistaja-lehteä ja pyrkii painetun sanan avulla auttamaan ihmisiä saamaan kosketuksen elävään Jumalaan. Sekä seurakunnilla että Mission Pressillä on Revenue Canadan myöntämä veronumero, joka oikeuttaa verovähennykseksi kelpaavan kuitin kirjoittamiseen. Lahjoituksista ja testamenteista saadut varat käytetään kristilliseen työhön.

HUOMIOI!

Meidän uusi sähkö
posti osoitteemme on:
editor@todistaja.com.
Nettisivu
www.todistaja.com

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

Pastori **Veikko Aro-Panula** 705 522-2164
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 Fax (705) 522-4879
Web sivu. <http://www.vianet.on.ca/pages/siion>

Su • Yhteinen aamukokous, klo 10:00
Ti • Lähetyspiiri klo 14:00
Ke • Lastenkerho klo 18:00
To • Raamattutunti klo 19:00

Heijastin TV ohjelma Kaapelikanava 10. Maanantaina ja lauantaina klo. 9:00 ja Sunnuntaina klo.12:00
Radio-ohjelma lauantaisin klo 8.30 asemalla 95.5 FM
Puhelinsana (705) 522-5540

South Porcupine, Ontario

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

Pastori **Taimo Majalahti**
P.O. Box 1017 199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh/Fax (705) 235-5025

Su • klo 8:30 Radiolähetys (CHYK 104.1 FM)
klo 11:00 Kuukauden toinen su. srk:n kokous
klo 18:00 Hyvän Sanoman ilta
Ke • klo 19:00 Sanan ja Rukouksen ilta
Huom! Ympäristökokoukset ilmoitetaan radiossa.

Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal Church

891 Peoples Rd.,
Sault Ste. Marie, ON P6C 3W1

Puhelin ja Fax kirkolle: (705) 253-8383 • www.finnishchurch.com

Pastori **Rudolph Hyvärinen** 705 253 8383

Sunnuntaina: Klo 10:00 (English Service)
Klo 11:30 (Finnish service)
Keskiviikkoisin: Klo 19:00 Sanan ja rukouksen ilta
Perjantaisin: Klo 19:30 Youth Meeting

Sunday School, Bible Studies and Youth Meetings also in English. Translating into English in other meetings too - if needed!

Puhelinhartauden saa numerosta (705) 253-2427

TERVETULOA! WELCOME!

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evangelista **Liisa Liedes**

163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. (978) 343-9659

Kokoukset joka Su klo 14:00 Lähetyskirkossa
Rukouskokoukset kodeissa.
Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1
Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587

e-mail: saalem@tbaytel.net • Puhelinhartaus: (807) 767-7875

Pastori **Marko Selkoma** (807) 767-6927

2 Pastori **Veli-Matti Suoperä** ((807) 767-6938

Nuorisopastori Pekka Perho (807) 768-3680

Su • klo 10:00 Aamukokous
Sunday • 12:00 noon Family Celebration & Sunday School
Su • klo 18:00 Iltakokous kerran kuukaudessa
Ti • klo 11:00 Päivärukoushetki
Ke • klo 19:00 Sana ja rukous
To • klo 13:00 Eläkeläiset joka toinen viikko
Thursday • 7:00 pm Midweek Prayer & Bible Study
Friday • 8:00 pm Youth Meeting

Radiolähetys Su • klo 5:45 asemalla 91.5FM
ja klo 7.00 asemalla 103.5/104.5FM

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Pastori **Paavo Korpela** Puh. (416) 733-0854

Pastori **Walter Tuokkola** Puh. (647) 406-0412

Internet-kotisivu. www.saalem.org

Su • Aamukokous suomenkielinen klo 10.00
English Service 11.45
To • Sanan ja rukouksen ilta klo 19.30
Pe • Nuorisolta /Youth Meeting klo 19.30

Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta

Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414

Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori **Klaus Lehtimäki** 604 451-4500

Samuel Tedder 604 294-9661

Pastori **Markku Vainio** 604 795-9994

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 10:00
Sun • English Service Sunday School 11:00 am
To • Rukousta ja Raamattua klo 19:00
Fri • Youth meeting 7:30 pm

Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418

Joka toinen keskiviikko klo 13 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E.

Calgary, Alberta T2A 5S2

403-248-9907

e-mail: heinikainen@shaw.ca

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö **Sinikka Lukkarinen** Puh. (306) 696-2253
Box 103, Broadview SK. S0G 0K0

Lake Worth, Florida

SUOMALAINEN

HELLUNTAISEURAKUNTA

KOTIKIRKKO

Finnish Pentecostal Church

1510 High Ridge Rd.
Lake Worth FL 33461 U.S.A.

Pastori **Petri Kosonen**

kirkolle (561) 533-5716

Internetti Kotisivu: www.kotikirkko.net

Su • klo 10:00 Aamukokous, pyhäkoulu
To • klo 19:00 Sana ja rukous
Pe • klo 19:00 Nuorten ilta
Su • klo 9:00 Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset" asemalta WPBR 1340AM
Puhelinsana 24 t (561) 585-1110

"God will pour out His Spirit on the whole world" (Joel 2:28-32).

On December 29th, close to 50 teenagers and young adults gathered at Winter Retreat in search for God. Everyone had different objectives, different prayers but in the end most were trying to hear God's message, and to find truth.

This year's theme was to stay rooted deep in faith. Faith is not hope or a positive desire we have. These things are good but they

relate to the future. God was in our past and He will be there in our future, but faith is something that has the promise of also being here now. Staying rooted is having confidence in Him, even when we are doubtful. "Faith comes by hearing the message, and the message is heard through the word of Christ." —Romans 10:17. Faith in God must be from the heart. It is not just an intellectual decision. It is spiritual.

One of the most difficult issues the youth were dealing with was "decisions". "I make the choice

of staying strong in Him, but sometimes when I make a decision I feel like I'm farther from what he wants" —anonymous. When you trust God it can lead to less deciding and more following. It's always going to be a different path. One that is all-loving, and knowing. It can be intimate and powerful. God's plan for us is "good" and "perfect"; we don't have to be intimidated or anxious for the future. Decisions fill up our days and years, even though some are small and insignificant, they all add up to weave some aspect

in our lives. Bad decisions are made from impulses, choices or desires. So how do we choose wisely? How do we understand God's will, or what He wants us to do? We follow His word, and we seek others who are experienced and godly. The most important thing is that we follow everything that the Bible teaches. "His word isn't like a buffet. You can't decide to like chapter three and forget about chapter two and four. It's all or nothing" — Jacob Puriras. God is personal; He has been with us since He created us in our mother's

wombs. He loves and is love.

Many people at the retreat could feel His influence and they already have some sort of calling in their heart. His spirit overwhelms, and God can lift spiritual burdens if you ask for forgiveness. His impact on people's lives is so powerful. "Winter retreat is always a great opportunity to be with friends I haven't seen in a while, to grow in my relationship with God, worship, and hear awesome teachings. It's a good break from the business of life too." —Matti Walsh.

If we ask for Him, then we will receive. "And whatever you do in word or deed, do it all in the name of the Lord Jesus, giving thanks to God the Father through Him"—Colossians 3:17.

PADIDEH HASSANPOUR,
A TEENAGE GIRL WHO
ATTENDS TORONTO SAALEM'S
ALIVE YOUTH MINISTRY.

Pain comes into our lives, uninvited, bringing changes and challenges with it. Whether it arrives suddenly by injury, or has been with us long term, it is seldom welcomed. We need to remember that God is not the author of our pain, but is with us in our pain, for He has purpose for our life.

Dr. Paul Brand, world-renowned hand surgeon and leprosy specialist, calls pain "the gift nobody wants."* We may struggle in living with pain, but we cannot live well without it, for it gives a warning signal that there is danger to our body, stop and pay attention! Touching a stove's hot element,

we react quickly. Pain is also the doctor's main guide to diagnosis and treatment. When absent, disease can spread silently beyond the reach of treatment. Unchecked, chronic pain can easily eat away at our physical strength and mental energy, taking over our whole life. The body's system of pain is good and wise says Dr. Brand. He suggests listening to the body's language of pain, befriending it, disarming it as an enemy, and then welcoming it with gratitude.

Strong emotions such as anxiety, depression or stress play a part in pain, producing changes in our bodies, triggering pain attacks or intensifying existing

pain. Dr. Hans Selye, pioneer in discovering what emotions damage the body, found vengeance and bitterness to be our instinctive response to pain as the enemy. We ask: why me?, or say... it's not fair!... I don't deserve this! Dr Selye also found that the single response most nourishing to health, calming the body and enhancing ability to cope with pain was gratitude. Being thankful helps our mind and body relax, allowing pain and stress to subside.

Scripture also encourages us to be thankful in every circumstance (Phil.4:11) and to give our cares to the One who will carry them for us. In our lives, pain may be inevitable. But in His love, God is indomitable. As we allow our minds and spirits to accept both these truths, we begin a change. We can refuse to give

pain the loudest voice, instead, stilling our minds and hearts. We can climb up like children upon the Father's lap, listen for God's guiding whispers, and read his Word, meditating on his promises, carrying concerns to him in trusting prayer. **

It helps to share our pain experience with others, although at times, we may think that we are not being understood. Resist the urge to distance from others, for we have all experienced pain to some degree. Empathy is one of God's strongest reminders that we are all similar. We also need to take responsibility for the part we played in our pain, make changes where we can, and then face forward, keeping our eyes completely on God.

Anne Calodich Fone reminds us that there is a miracle in each moment. If we allow it, pain can

heighten our senses and reveal more of life's beauty... is it the delicacy of that flower, the patterns of sunlight on the curtains? As we colour our days with thanksgiving and praise, stepping outside of ourselves and the pain to acknowledge all that God is and has given to us, we find ourselves lifted above the cares and concerns of this world. It is when pain brings us to the end of ourselves that we come to the beginning of God, just as it is within our weakness that we find God's grace sufficient. That grace is sufficient to hold onto as we surrender our final healing to God.

RESOURCES: PAIN, THE GIFT NOBODY WANTS: PAUL BRAND & PHILIP YANCEY

COPING WITH PAIN: ANNE CALODICH FONE

***Thank God for pain...
it is a Gift.***